

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/413/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113204367
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113204367.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľa: mBank SPÓLKA AKCYJNA, IČO 00 1254 524, so sídlom Senatorska 18, Warszawa, Poľská republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, IČO 36 819 638, so sídlom Pribinova 10, Bratislava, zastúpená splnomocnencom: Bartošík Šváby s.r.o., IČO 35 929 049, so sídlom Plynárenská 7/A, Bratislava, proti odporkyni: P. X., narodená X.X.XXXX, hlásený pobyt bezdomovca Y. X., zastúpená opatrovníčkou pre konanie: Y. X. T., zamestnankyňa Okresného súdu L., o zaplatenie 1.672,75 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd ruší platobný rozkaz tunajšieho súdu č. k. 12Ro/26/2013-53 zo dňa 10.6.2013.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 8.5.2009 do 31.12.2011 a vo výške 0,25 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 1.1.2012 do zaplatenia zastavuje.

III. Určuje sa, že zmluvná podmienka dojednaná v Článku 2.4 Záverečné ustanovenia, v bode 2.4.1 Obchodných podmienkach poskytovania hotovostného úveru mPŽIKA v mBank tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPŽIKA“ uzavretej dňa 7.1.2009 medzi účastníkmi v znení: „Za činnosti súvisiace s obsluhou Úveru si mBank účtuje poplatky a provízie uvedené v Sadzobníku poplatkov mBank.“ je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

IV. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.408,49 eura s úrokom vo výške 16,50 % ročne, zo sumy 22,86 eura od 6.3.2010 do 7.4.2010, zo sumy 44,15 eura od 8.4.2010 do 7.5.2010, zo sumy 66,35 eura od 8.5.2010 do 7.6.2010, zo sumy 88,25 eura od 8.6.2010 do 7.7.2010, zo sumy 111,05 eura od 8.7.2010 do 6.8.2010, zo sumy 133,57 eura od 7.8.2010 do 7.9.2010, zo sumy 156,41 eura od 8.9.2010 do 7.10.2010, zo sumy 180,13 eura od 8.10.2010 do 5.11.2010, zo sumy 203,62 eura od 6.11.2010 do 7.12.2010, zo sumy 227,98 eura od 8.12.2010 do 7.1.2011, zo sumy 252,14 eura od 8.1.2011 do 7.2.2011, zo sumy 276,64 eura od 8.2.2011 do 7.3.2011, zo sumy 303 eur od 8.3.2011 do 7.4.2011, zo sumy 328,21 eura od 8.4.2011 do 6.5.2011, zo sumy 354,26 eura od 7.5.2011 do 7.6.2011, zo sumy 380,19 eura od 8.6.2011 do 7.7.2011, zo sumy 406,94 eura od 8.7.2011 do 5.8.2011, zo sumy 433,61 eura od 6.8.2011 do 7.9.2011, zo sumy 460,65 eura od 8.9.2011 do 7.10.2011, zo sumy 488,50 eura od 8.10.2011 do 13.10.2011, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.408,49 eura od 1.1.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Vo zvyšku sa návrh zamieta.

VI. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 145,33 eura a náhradu iných trov konania v sume 72,42 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku splnomocnencovi navrhovateľa.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 22.2.2013 doručeným súdu dňa 25.2.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť mu sumu 1.672,75 eura s úrokom vo výške 16,50 % ročne zo sumy 1.672,25 eura od 8.5.2009 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 8.5.2009 do zaplatenia.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 12Ro/26/2013-53 zo dňa 10.6.2013, ktorý platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporkyňi do vlastných rúk.

Uznesením tunajšieho súdu č. k. 10C/413/2013-84 zo dňa 20.3.2014 bola odporkyňi ustanovená podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníčka, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporkyne.

Podľa ustanovenia § 173 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba. Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Platobný rozkaz č. k. 12Ro/26/2013-53 zo dňa 10.6.2013 sa nepodarilo doručiť odporkyňi do vlastných rúk, preto súd rozhodol o zrušení platobného rozkazu v plnom rozsahu.

Podaním zo dňa 6.6.2014 doručeným súdu dňa 9.6.2014 vzal navrhovateľ návrh späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 8.5.2009 do 31.12.2011 a vo výške 0,25 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 1.1.2012 do zaplatenia.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Vzhľadom na späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľa v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 8.5.2009 do 31.12.2011 a vo výške 0,25 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 1.1.2012 do zaplatenia, súd konanie v súlade s vyššie citovaným ustanovením zákona v predmetnej časti zastavil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 22.2.2013, s Vyjadrením opatrovníčky odporkyne pre konanie zo dňa 24.3.2014, s Doplnením návrhu zo dňa 6.6.2014, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 15.7.2014, s listinnými dôkazmi a to najmä s Odstúpením od Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPŽIKA reg. č. 520700-4201145204/8360 zo dňa 4.10.2011 s doručenkou, s Návrhom úhrady dlhu vzniknutého v súvislosti s odstúpením od Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPŽIKA reg. č. 520700-4201145204/8360 zo dňa 4.10.2011, so Žiadosťou o poskytnutie hotovostného úveru mPŽIKA zo dňa 7.1.2013, so Zmluvou o poskytnutí hotovostného úveru „mPŽIKA“ zo dňa 7.1.2009, s Harmonogramom splátok - mPŽIKA zo dňa 7.1.2009, s Výpisom z účtu zo dňa 24.2.2012, s Obchodnými podmienkami poskytovania hotovostného úveru mPŽIKA v mBank s účinnosťou od 25.3.2009, so Sadzobníkom poplatkov, ako i s obsahom celého spisu, keď pojednával v neprítomnosti zástupcu splnomocnenca navrhovateľa a opatrovníčky odporkyne podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav:

Predmetom konania po čiastočnom zastavení konania je nárok na zaplatenie sumy 1.672,75 eura s úrokom vo výške 16,50 % ročne zo sumy 1.672,25 eura od 8.5.2009 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 1.1.2012 do zaplatenia.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vychádzajúc zo skutkových zistení mal súd za preukázané, že odporkyňa dňa 7.1.2009 požiadala o poskytnutie hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ vo výške 1.650 eur s dobou splatnosti 60 mesiacov. Dňa 7.1.2009 uzavreli navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník Zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“, predmetom ktorej bolo poskytnutie hotovostného úveru navrhovateľom odporkyni vo výške 1.650 eur splatného v 59 mesačných splátkach vo výške 40,56 eura a 1 mesačnej splátke vo výške 41,39 eura. Výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov sú uvedené v Prílohe 1 k Zmluve o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ zo dňa 7.1.2009. Účastníci si dohodli úrok vo výške 16,50 % ročne s tým, že ročná percentuálna miera nákladov bola 28,07 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery bola 34,92 %. Odporkyňa čerpala poskytnuté peňažné prostriedky výberom hotovosti z bankomatu postupne dňa 8.1.2009 v sume 80 eur, dňa 12.1.2009 v sume 200 eur, dňa 13.1.2009 v sume 300 eur, dňa 16.1.2009 v sume 200 eur, dňa 20.1.2009 v sume 300 eur, dňa 27.1.2009 v sume 150 eur, dňa 3.2.2009 v sume 150 eur, dňa 7.2.2009 v sume 200 eur, dňa 12.2.2009 v sume 50 eur, dňa 12.2.2009 v sume 20 eur, dňa 12.2.2009 v sume 10 eur. Odporkyňa na účel splatenia úveru poukázala navrhovateľovi celkom dve platby dňa 6.2.2009 v sume 49,79 eura a dňa 6.5.2009 v sume 49,79 eura, teda zaplatila len prvé dve splátky úveru celkom a tretiu splátku úveru čiastočne v sume 18,46 eura. Listom zo dňa 4.10.2011 doručeným odporkyni dňa 13.10.2011 navrhovateľ odstúpil od Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ zo dňa 7.1.2009 z dôvodu, že odporkyňa bola v omeškaní so splácaním viac ako dvoch splátok úveru.

Posudzovaný právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ je od svojho vzniku právnym vzťahom založený spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, z. č. 258/2001 Z. z.), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka) a zároveň navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania (§ 3 ods. 1 z. č. 258/2001 Z. z.) a odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí pôžičky nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 3 ods. 2 z. č. 258/2001 Z. z.). Zmluva o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ zo dňa 7.1.2009 bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, obsahovala všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle Obchodného zákonníka i vyššie citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, neobsahovala neprijateľné zmluvné podmienky a i ročná percentuálna miera nákladov je primeraná.

Na základe uvedených skutočností súd má za to, Zmluva o poskytnutí hotovostného úveru „mP? ŽIČKA“ zo dňa 7.1.2009 bola uzavretá platne, obsahovala zákonom stanovené obligatórne náležitosti, peňažné prostriedky vo výške 1.660 eur boli odporkyňi poskytnuté a odporkyňa svojim konaním porušila dohodnuté zmluvné podmienky, na základe čoho navrhovateľ zrušil uvedenú zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ odstúpením od nej. Účinnosť odstúpenia od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ nastala dňa 13.10.2011. Neoddeliteľnou súčasťou uvedenej zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ sa stali Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník.

Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) zaradená novelou prevedenou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločností L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať naďalej ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Citované ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ totiž z povahy veci v súčasných podmienkach šandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvoláva právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len v časti. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné plnenie a odporkyňa sa zaviazala vrátiť navrhovateľovi poskytnuté peňažné prostriedky. Odporkyňa si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnila, keď záväzok splácať poskytnutý úver neplnila riadne a včas. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP? ŽIČKA“ s účinnosťou od 13.10.2011, ku ktorému dňu podľa navrhovateľa predstavoval dlh odporkyne sumu 1.672,75 eura. Z uvedenej sumy predstavovala podľa navrhovateľa istina sumu 1.560,42 eura (1.660 eur - 2 x 49,79 eura), poplatky sumu 55,92 eura, a to za výber z bankomatu dňa 8.1.2009 v sume 1,16 eura, za výber z bankomatu dňa 12.1.2009 v sume 1,16 eur, za výber z bankomatu dňa 13.1.2009 v sume 1,16 eura, za výber z bankomatu dňa 16.1.2009 v sume 1,16 eura, za výber z bankomatu dňa 20.1.2009 v sume 1,16 eura, za výber z bankomatu dňa 27.1.2009 v sume 1,16 eura, za výber z bankomatu dňa 3.2.2009 v sume 1,16 eura, za výber z bankomatu dňa 7.2.2009 v sume 1,16 eura, za výber z bankomatu dňa 12.2.2009 v sume 0,88 eura, za telefonickú upomienku dňa 10.3.2009 v sume 1,66 eura, za telefonickú upomienku dňa 17.3.2009 v sume 1,66 eur, za listovú upomienku dňa 24.3.2009 v sume 4,98 eura, za telefonickú upomienku dňa 6.4.2009 v sume 1,66 eura, za výzvu na úhradu dňa 14.4.2009 v sume 16,60 eura, za výber z bankomatu dňa 6.5.2009 v sume 0,28 eura, za výber z bankomatu dňa 6.5.2009 v sume 1,16 eur, za výber z bankomatu dňa 6.5.2009 v sume 1,16 eura, za poslednú výzvu na úhradu dňa 7.5.2009 v sume 16,60 eura, kapitalizácia úrokov sumu 12,93 eura, vyúčt. úroč. debetu sumu 43,48 eura, a to v rozpise na sumu 0,25 eura, na sumu 20,62 eura, na sumu 22,61 eura.

V konaní opatrovníčka odporkyne vznesla námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľa, ktorou vznesenou námietkou premlčania sa súd zaoberal bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa.

Premlčanie definujeme ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Premlčaním teda právo samo

osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve tým, že dlžník sa po uplynutí premlčacej doby s úspechom dovoľá premlčania pred príslušným orgánom, čím privodí zánik vynútiteľnosti tohto subjektívneho práva. Vznesením námietky premlčania zaniká nárok, t. j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, avšak jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Splnený premlčaný dlh nemožno vymáhať späť z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadne svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Opatrovníčka odporkyne vznesla námietku premlčania vychádzajúc zo všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka. Odporca poukazoval na to, že pri posudzovaní premlčania je potrebné vychádzať z úpravy v Obchodnom zákonníku. Súd nijako nepopiera úver ako absolútny obchod a ani dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci je však potrebné uviesť, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 100 a 101 Občianskeho zákonníka. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Súd preto odmieta názor odporcu, podľa ktorého na predmetnú spotrebiteľskú vec vo vzťahu k premlčaniu nedopadá právna úprava občianskeho práva ale obchodného práva.

Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným právnym predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na zaplatenie zvyšku poskytnutého úveru, ktoré právo sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú (kratšiu alebo dlhšiu) premlčaciu dobu. Táto premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz podaním návrhu na súde. Ak je splnenie dlhu stanovené na presne určenú dobu, tak pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodný okamih zročnosti dlhu, t. j. deň, keď mal dlžník splniť dlh, resp. začať s jeho plnením (doba splatnosti). V danom prípade sú tak nepochybne premlčané nezaplatené mesačné splátky úveru, ktoré sa stali splatnými tri roky pred podaním návrhu na súd dňa 25.2.2013, teda všetky splátky úveru splatné pred dňom 25.2.2010, keďže všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť v deň nasledujúci po ich splatnosti, pretože dňom nasledujúcim po ich splatnosti sa navrhovateľ mohol domáhať od odporkyne ich zaplatenia. Podľa Harmonogramu splátok - „mP?ŽIČKA“ sa jedná o 1. - 13. splátku úveru, ktoré splátky úveru sa stali splatnými dňa 6.2.2009 (z toho na istinu suma 16,70 eura), dňa 6.3.2009 (z toho na istinu suma 19,89 eura), dňa 7.4.2009 (z toho na istinu suma 17,95 eura), dňa 7.5.2009 (z toho na istinu suma 18,93 eura), dňa 5.6.2009 (z toho na istinu suma 18,47 eura), dňa 7.7.2009 (z toho na istinu suma 19,43 eura), dňa 7.8.2009 (z toho na istinu suma 19 eur), dňa 7.9.2009 (z toho na istinu suma 19,27 eura), dňa 7.10.2009 (z toho na istinu suma 20,22 eura), dňa 6.11.2009 (z toho na istinu suma 19,82 eura), dňa 7.12.2009 (z toho na istinu suma 20,76 eura), dňa 7.1.2010 (z toho na istinu suma 20,39 eura), dňa 5.2.2010 (z toho na istinu suma 20,68 eura). Navrhovateľ si svoje právo na zaplatenie zvyšku poskytnutého úveru voči odporkyne uplatnil na súde dňa 25.2.2013, teda zjavne po uplynutí premlčacej doby vo vzťahu k 13 nezaplateným mesačným splátkam splatným pred dňom 25.2.2010. Námietku premlčania vznesenú opatrovníčkou odporkyne považoval súd za dôvodnú a úspešné dovolanie sa premlčania pred súdom má za následok zánik vynútiteľnosti subjektívneho práva, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Vychádzajúc z uvedených skutočností považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie časti istiny v sume 251,51 eura (16,70 + 19,89 eura + 17,95 eura + 18,93 eura + 18,47 eura + 19,43 eura + 19 eur + 19,27 eura + 20,22 eura + 19,82 eura + 20,76 eura + 20,39 eura + 20,68 eura) za premlčaný, keďže navrhovateľ podal návrh na začatie konania po uplynutí trojročnej premlčacej doby až dňa 14.4.2011. Navrhovateľ žiadal o zaplatenie istiny v sume 1.560,42 eura, avšak vzhľadom na uvedené považoval súd nárok navrhovateľa za opodstatnený čo do istiny len v sume 1.408,49 eura (čerpaný úver v sume 1.660 eur - premlčané splátky istiny v sume 251,51 eura).

Ďalej navrhovateľ žiadal o zaplatenie poplatkov za výber z bankomatu, poplatkov za telefonické upomienky, poplatku za listovú upomienku, poplatkov za výzvy na úhradu, celkom v sume 55,92 eura.

Podľa Článku 4, bodu 4.1 Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ zo dňa 7.1.2009 sa dlžník zaväzuje v súlade s platným Sadzobníkom poplatkov uhradiť navrhovateľovi poplatok za poskytnutie úveru vo výške 0 eur a poplatok za každé obnovenie úveru vo výške uvedenej v Sadzobníku. Z uvedeného je zrejmé, že odporkyňa sa zaviazala v zmysle predmetnej zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ platiť len tieto dva poplatky a žiadne iné poplatky uplatnené návrhom. Navrhovateľ požiadavku na zaplatenie vyššie uvedených poplatkov v sume 55,92 eura nijako bližšie nezdôvodnil, odkazoval len na Výpis z účtu zo dňa 24.2.2012. Zrejme sa tak jednalo o poplatky uplatnené podľa Článku 2.4 Záverečné ustanovenia, bodu 2.4.1 Obchodných podmienkach poskytovania hotovostného úveru mP?ŽIČKA v mBank tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ uzavretej dňa 4.10.2011, v ktorom článku je uvedené, že za činnosti súvisiace s obsluhou úveru si navrhovateľ účtuje poplatky a provízie uvedené v Sadzobníku poplatkov mBank.

Z obsahu Obchodných podmienok poskytovania hotovostného úveru mP?ŽIČKA v mBank tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ uzavretej dňa 7.1.2009 vyplýva, že ich text bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov s tým, že v zmysle Článku 11, bodu 11.5 Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ uzavretej dňa 7.1.2009 vo veciach neupravených zmluvou sa primerane použijú ustanovenia týchto obchodných podmienok. V konaní tak bolo zistené, že formulár Obchodné podmienky poskytovania hotovostného úveru mP?ŽIČKA v mBank tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ uzavretej dňa 7.1.2009 bol navrhovateľom evidentne vyhotovený vopred, odporkyňa tento štandardný formulár navrhovateľa ako poskytovateľa úveru ani nepodpísala a Zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ zo dňa 7.1.2009 podpísala odporkyňa bez možnosti ovplyvniť text formuláru Obchodných podmienok poskytovania hotovostného úveru mP?ŽIČKA v mBank tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ uzavretej dňa 7.1.2009, ktorý obsahuje vopred naformulovaný jednostranný záväzok odporkyne ako spotrebiteľa platiť poplatky a provízie súvisiace s obsluhou úveru. Odporkyňa ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah Obchodných podmienok poskytovania hotovostného úveru mP?ŽIČKA v mBank tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ uzavretej dňa 7.1.2009 vrátane dojednania o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru, mohla iba uvedenú zmluvu s obchodnými podmienkami odmietnuť ako celok, alebo ju ako celok prijať, vrátane dojednania o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru, a preto predmetné dojednanie o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru nebolo rozhodne individuálne dohodnuté. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka i Článku 3, bod 2. Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, bolo na navrhovateľovi ako dodávateľovi. Navrhovateľ ale v konaní individuálne dojednanie o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru nepreukázal, a preto bolo nevyhnutným predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú. Z uvedeného je zrejmé, že dojednanie o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru v danom prípade nebolo individuálne dojednané.

Takto dohodnuté dojednanie o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru neobstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu. Navrhovateľ ako osoba podnikajúca na trhu poskytovania spotrebiteľských úverov ma totiž odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým poskytuje svoje služby, a preto od neho možno očakávať, že vo vzťahu k nim sa bude správať poctivo. Problémové dojednanie o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán. Dojednanie o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru v Obchodných podmienkach poskytovania hotovostného úveru mP?ŽIČKA v mBank tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIČKA“ uzavretej dňa 7.1.2009 predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Navyše súd ani nemal v konaní preukázané, že telefonické upomienky, listovú upomienku a výzvy na úhradu navrhovateľ skutočne realizoval, keď navrhovateľ nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie týchto skutočností. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností rozhodol súd ex offa v zmysle § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku o neprijateľnosti dojednania o poplatkoch a províziách súvisiacich s obsluhou úveru. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi právo na plnenie a odporkyňa povinnosť plniť, a preto súd návrh v časti o zaplatenie sumy 55,92 eura považoval za nedôvodný.

Navrhovateľ žiadal ďalej zaplatiť sumu 12,93 eura s príslušenstvom označenú vo Výpise z účtu zo dňa 24.2.2012 ako kapitalizácia úrokov a sumu 43,48 eura s príslušenstvom (v rozpise na sumu 0,25 eura, na sumu 20,62 eura, na sumu 22,61 eura) označenú vo Výpise z účtu zo dňa 24.2.2012 ako vyúčt. úroč. debetu. Podľa názoru súdu je táto požiadavka neopodstatnená, keďže navrhovateľ v súdenom prípade neunesol dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 12,93 eura s príslušenstvom a sumy 43,48 eura s príslušenstvom, keď uvádzal, že pokiaľ ide o výpočet úroku, poukazuje na Článok 6 Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPŽŽIKA“ uzavretej dňa 7.1.2009 a tento úrok bol priebežne pripisovaný ako debet na úverový účet. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný návrhom a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými navrhovateľ svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v návrhu v spojitosti s petítom je potom vymedzený základ nároku uplatneného navrhovateľom, ktorý je premetom konania. Navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zaplatenie sumy 12,93 eura s príslušenstvom a sumy 43,48 eura s príslušenstvom zo zmluvnej povinnosti odporkyne vrátiť vyčerpané peňažné prostriedky a zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky, z ktorých skutkových tvrdení vychádzal súd pri posúdení uplatneného nároku na zaplatenie sumy 12,93 eura s príslušenstvom a sumy 43,48 eura s príslušenstvom po právnej stránke, jednak z aspektov významných pre posúdenie rôznych otázok procesnej povahy, ako aj pre posúdenie veci samej podľa predpisov hmotného práva.

Podľa názoru súdu nebolo predovšetkým z obsahu návrhu a doplnenia návrhu zrejmé, čo predstavuje kapitalizácia úrokov v sume 12,93 eura s príslušenstvom a vyúčt. úroč. debetu v sume 43,48 eura s príslušenstvom, resp. aký je presný spôsob ich výpočtu. Navrhovateľ bol vyzvaný zo strany súdu na doplnenie opísania rozhodujúcich skutočností, avšak navrhovateľ zotrval vo vzťahu k požiadavke na zaplatenie sumy 12,93 eura s príslušenstvom a sumy 43,48 eura s príslušenstvom len na tvrdení, že navrhovateľ je oprávnený zaúčtovať čiastku úrokov na ľarchu úverového účtu. V tomto smere je potrebné uviesť, že úlohou súdu nie je vytvárať skutkový stav z listín predložených navrhovateľom, ale naopak navrhovateľ je povinný uviesť presné údaje o tom, čoho sa navrhovateľ domáha. Napokon z výpisu z účtu odporkyne ani nebolo možné pri maximálnej vôli dospieť k záveru akým spôsobom navrhovateľ vypočítal uvedené sumy, keďže neuviedol výšku úroku (ročne alebo mesačne), sumu, z ktorej je úrok uplatňovaný a obdobie, za ktoré je úrok uplatňovaný (konkrétny deň začiatku a konca obdobia, za ktoré je úrok uplatňovaný). Navrhovateľ teda neposkytol žiadne bližšie informácie, aby súd mohol posúdiť opodstatnenosť tohto nároku a ani z obsahu spisu nebolo možné podľa názoru súdu zistiť, na základe akých skutkových tvrdení dospel navrhovateľ k požiadavke na zaplatenie sumy 12,93 eura a sumy 43,48 eura.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Podľa názoru súdu sa navrhovateľovi nepodarilo vôbec preukázať opodstatnenosť nároku na zaplatenie sumy 12,93 eura s príslušenstvom a sumy 43,48 eura s príslušenstvom. Navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne nároku na zaplatenie sumy 12,93 eura s príslušenstvom a sumy 43,48 eura s príslušenstvom a z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ napriek márnemu poučení podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní nepredložil súdu a ani nenavrhol vykonať žiadne relevantné dôkazy preukazujúce opodstatnenosť jeho nároku na zaplatenie sumy 12,93 eura s príslušenstvom a sumy 43,48 eura s príslušenstvom. Z obsahu návrhu, doplnenia návrhu a výpisu z účtu odporkyne priloženého k návrhu nebolo možné vytvoriť celkový prehľad o skutkovom dejí sporu v nadväznosti na okolnosti vzniku nároku na zaplatenie sumy 12,93 eura s príslušenstvom a sumy 43,48 eura s príslušenstvom. V konaní zistený skutkový základ neumožňoval súdu ustáliť vznik konkrétnej povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 12,93 eura s príslušenstvom a sumu 43,48 eura s príslušenstvom, a preto súd rozhodol v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričítal navrhovateľovi. Práve neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa malo vecný dopad na výsledok sporu, keď súd

nepovažoval požiadavku navrhovateľa na zaplatenie sumy 12,93 eura s príslušenstvom a sumy 43,48 eura s príslušenstvom za dôvodnú.

Ďalej navrhovateľ žiadal o zaplatenie úroku vo výške 16,50 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 8.5.2009 do zaplatenia. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v žiadnom prípade nebola dôvodná celá požiadavka navrhovateľa na zaplatenie úroku zo sumy 1.672,75 eura od 8.5.2009, keďže ku dňu 8.5.2009 nebola odporkyňa v omeškaní so zaplatením celej sumy 1.672,75 eura a v omeškaní bola so zaplatením len jednotlivých nezaplatených splátok istiny úveru ku dňu odstúpenia od Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIKA“. Ako už bolo konštatované vyššie, opatrovníčka odporkyne vznesla námietku premlčania, ktorú námietku premlčania považoval súd za dôvodnú a za premlčané považoval nezaplatené mesačné splátky úveru, ktoré sa stali splatnými tri roky pred podaním návrhu na súdu dňa 25.2.2013, teda všetky splátky úveru splatné pred dňom 25.2.2010. Za premlčaný považoval súd aj uplatnený úrok vo vzťahu k uvedeným mesačným splátkam úveru, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Námietku premlčania vznesenú opatrovníčkou odporkyne považoval za dôvodnú a úspešné dovolanie sa premlčania pred súdom má za následok zánik vynútiteľnosti subjektívneho práva, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Vychádzajúc z uvedených skutočností považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie úroku vo výške 16,50 % ročne od 8.5.2009 do 25.2.2010 za premlčaný.

Vo vzťahu k uplatnenému úroku súd ďalej poukazuje na ustálenú judikatúru, podľa ktorej pri odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľovi patria dohodnuté úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úrok z omeškania. Uvedený záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úroku z úveru, jednak v podobe úroku z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi, a preto takéto podmienky nie je možné akceptovať. V situácii, že navrhovateľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný v dôsledku odstúpenia od zmluvy, potom nastupuje režim platenia úroku z omeškania, a nie úroku z úveru. Niet pochybností o tom, že úver je odplacným právnym úkonom a odplata predstavuje spravidla dohodnutý úrok. Medzi účastníkmi bolo dohodnuté úrokové obdobie do konečnej prirodzenej splatnosti úveru dňa 7.1.2014. Zmluva o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIKA“ zo dňa 7.1.2009 však bola zrušená odstúpením od zmluvy ku dňu 13.10.2011. Odstúpením sa zmluva zrušuje od začiatku, pričom zo zrušenej zmluvy sú účastníci povinní vrátiť poskytnuté plnenie a právny vzťah účastníkov sa dostáva do roviny bezdôvodného obohatenia. Nasledujúci deň po účinnosti odstúpenia od zmluvy sa všetky záväzky dlžníka voči veriteľovi stávajú splatnými spolu s úrokom, poplatkami a iným príslušenstvom. Z uvedeného dôvodu má navrhovateľ ako veriteľ právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru len do účinnosti odstúpenia od zmluvy dňa 13.10.2011 a nie do zaplatenia tak, ako žiadal navrhovateľ.

Ako už bolo konštatované vyššie, považoval súd za opodstatnenú požiadavku vo vzťahu k uplatnenému úroku len požiadavku na zaplatenie úroku od 25.2.2010 do 13.10.2011 z nezaplatených splatných splátok istiny podľa Harmonogramu splátok - mP?ŽIKA zo dňa 7.1.2009, teda zo 14. - 33. splátky úveru. V zmysle Článku 5 Úročenie, bodu 5.1 Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIKA“ zo dňa 7.1.2009 je dohodnutá úroková sadzba 16,50 % ročne. Preto bola požiadavka navrhovateľa na zaplatenie úroku vo výške 16,50 % ročne opodstatnená len zo sumy 22,86 eura od 6.3.2010 do 7.4.2010, zo sumy 44,15 eura (22,86 + 21,29) od 8.4.2010 do 7.5.2010, zo sumy 66,35 eura (44,15 + 22,20) od 8.5.2010 do 7.6.2010, zo sumy 88,25 eura (66,35 + 21,90) od 8.6.2010 do 7.7.2010, zo sumy 111,05 eura (88,25 + 22,80) od 8.7.2010 do 8.8.2010, zo sumy 133,57 eura (111,05 + 22,52) od 8.8.2010 do 7.9.2010, zo sumy 156,41 eura (133,57 + 22,84) od 8.9.2010 do 7.10.2010, zo sumy 180,13 eura (156,41 + 23,72) od 8.10.2010 do 5.11.2010, zo sumy 203,62 eura (180,13 + 23,49) od 6.11.2010 do 7.12.2010, zo sumy 227,98 eura (203,62 + 24,36) od 8.12.2010 do 7.1.2011, zo sumy 252,14 eura (227,98 + 24,16) od 8.1.2011 do 7.2.2011, zo sumy 276,64 eura (252,14 + 24,50) od 8.2.2011 do 7.3.2011, zo sumy 303 eur (276,64 + 26,36) od 8.3.2011 do 7.4.2011, zo sumy 328,21 eura (303 + 25,21) od 8.4.2011 do 6.5.2011, zo sumy 354,26 eura (328,21 + 26,05) od 7.5.2011 do 7.6.2011, zo sumy 380,19 eura (354,26 + 25,93) od 8.6.2011 do 7.7.2011, zo sumy 406,94 eura (380,19 + 26,75) od 8.7.2011 do 5.8.2011, zo sumy 433,61 eura (406,94 + 26,67) od 6.8.2011 do 7.9.2011, zo sumy 460,65 eura (433,61 + 27,04) od 8.9.2011 do 7.10.2011, zo sumy 488,50 eura (460,65 + 27,85) od 8.10.2011 do 13.10.2011.

Napokon navrhovateľ žiadal o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 1.1.2012 do zaplatenia. Zmluva o poskytnutí hotovostného úveru „mP?ŽIKA“ zo dňa 7.1.2009 bola zrušená odstúpením dňa 13.10.2011 a vo vzťahu medzi účastníkmi tak nastúpil režim bezdôvodného obohatenia. Úrok z omeškania možno priznať navrhovateľovi iba od toho času, kedy sa dlžník, t. j. odporkyňa, dostala do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri bezdôvodnom obohatení nie je ustanovený čas plnenia, treba podľa § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. V prejednávanej veci navrhovateľ preukázal, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 4.10.2011 nadobudlo účinnosť dňa 13.10.2011, a preto sa odporkyňa dostala do omeškania s vrátením peňažného dlhu deň nasledujúci po zrušení predmetnej zmluvy, t. j. dňa 14.10.2011. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania je o 8,00 % viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ku dňu omeškania odporkyne bola 1,25 %, a preto má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku vo výške 9,25 % (8,00 % + 1,25 %) ročne od 14.10.2011 do zaplatenia a zo sumy 1.408,49 eura, keďže vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval súd za opodstatnenú túto sumu 1.408,49 eura a nie sumu 1.672,75 eura, z ktorej sumy 1.672,75 eura žiadal navrhovateľ zaplatiť úrok z omeškania. Navrhovateľ žiadal o zaplatenie úroku z omeškania od 1.1.2012, teda od neskoršieho dátumu, ako má nárok (14.10.2011) a vo výške 9,00 % ročne, teda v nižšej výške, ako má nárok (9,25 % ročne). Keďže súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť im viac, než žiadajú (§ 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), považoval súd za opodstatnenú požiadavku navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne od 1.1.2012 do zaplatenia, a to z priznanej sumy 1.408,49 eura.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu v časti uvedenej v IV. výroku rozsudku a vo zvyšnej časti návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, keďže súd návrhu v časti o zaplatenie sumy 1.408,49 eura s príslušenstvom vyhovel, konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 8.5.2009 do 31.12.2011 a vo výške 0,25 % ročne zo sumy 1.672,75 eura od 1.1.2012 do zaplatenia zastavil, keď navrhovateľ zaviniel zastavenie konania z procesného hľadiska v uvedenej časti, nakoľko vzal návrh späť v uvedenej časti bez uvedenia dôvodu v súlade s jeho dispozičným oprávnením, a vo zvyšku návrh zamietol. Navrhovateľ bol úspešný v časti konania o zaplatenie sumy 1.408,49 eura s príslušenstvom a vo zvyšnej časti konania bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech navrhovateľa v rozsahu 84 % (1.408,49 eura : 1.672,75 eura x 100) a hrubý úspech odporkyne v rozsahu 16 % (100 % - 84 %) a tým daný prevažný čistý úspech navrhovateľa v rozsahu 68 % (84 % - 16 %), čo v konečnom dôsledku znamená právo navrhovateľa na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Pri plnom úspechu navrhovateľa by mu prináležalo právo na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia v sume 213,72 eura, a to za 2 úkony právnej služby á 81,33 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 5.1.2011, písomné podanie na súd - návrh zo dňa 22.2.2013) podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., 1-krát režijný paušál á 7,41 eura a 1-krát režijný paušál á 7,81 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a 20 % DPH v sume 35,58 eura (20 % z odmeny za úkony právnej služby a z režijného paušálu, t. j. 177,88 eura x 0,20) podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a náhrady iných trov konania v sume 106,50 eura, čo predstavuje náhradu sumy vynaloženej na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu. Vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa v rozsahu 68 % priznal súd navrhovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 145,33 eura (68 % z 213,72 eura) a náhradu iných trov konania v sume 72,42 eura (68 % z 106,50 eura), ktorú prisúdenú náhradu trov konania je odporkyňa povinná podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť splnomocnencovi navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho

sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.